

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ומאן האי תנא דאית ליה איסור כולל ואיסור מוסיף ואיסור בת אחת?											◇	^	לד.		
ר"מ היא	רב יהודה אמר רב:											◇	!	לד.	
יש אוכל אכילה אחת, וחייב עליה ארבע חטאות ואשם אחד: טמא שאכל חלב והוא נותר מן מוקדשין ביוה"כ	דתניא: [ת"ק]										◇	■	!	לד.	
אם היתה שבת והוציאו בפיו - חייב	רבי מאיר:										◇	■	!	לד.	
אינו מן השם.	אמרו לו:											!	;	לד.	
ור"מ אליבא דמאן?												◇	^	לד.	
אי אליבא דרבי יהושע													!	לד.	
טעה בדבר מצוה - פטור	האמר: [רבי יהושע]												;	לד.	
אלא אליבא דרבי אליעזר													!	לד.	
איבעית אימא: לעולם אליבא דרבי יהושע, כי קאמר רבי יהושע טעה בדבר מצוה פטור - הנ"מ גבי תינוקות, דזמנו בהול, אבל האי כיון דאין זמנו בהול - לא.													!	לד.	
והרי תרומה, דאין זמנו בהול, וקפטר													;	לד.	
היה אוכל בתרומה, ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה - רבי אליעזר מחייב קרן וחומש	דתנן: [רבי אליעזר]											◇	;	לד.	
פטר	רבי יהושע:											◇	;	לד.	
הכא בתרומה בערב הפסח עסקינן, דזמנה בהול.	הא איתמר עלה, אמר רב ביבי בר אביי:												!	לד.	
ואי בעית אימא: באיסור בת אחת ואליבא דר' שמעון.													!	לד.	
בשלמא כולהו משכחת להו, דשוינהו שליח ושוו אינהו שליח ופגע שליח בשליח, אלא נדות היכי משכחת לה?													;	לד.	
בשופעות מתוך י"ג לאחר שלשה עשר לאחיובי אינהו, מתוך שנים עשר לאחר שנים עשר לחיובי אינהו.	רב עמרם אמר רב:												!	לד.	
מפרישין אותן.													◇	■	לד.
והא אין אשה מתעברת בביאה ראשונה													;	לד.	
שבעלו ושנו.	ר"נ אמר רבה בר אבוה:												!	לד.	
הרי כאן ט"ז חטאות	ואלא הא דתנא ר' חייא:												;	לד.	
תלתין ותרתין הויין													;	לד.	
ולטעמיך													;	לד.	
לר' אליעזר דמחייב על כל כח וכח													;	לד.	
טובא הויין													;	לד.	
אלא דבכח ראשון קחשיב													!	לד.	
ה"נ דביאה ראשונה קחשיב.													!	לד.	
והא תמר בביאה ראשונה איעברא	רבא לרב נחמן:												;	לד:	
תמר באצבע מעכה	א"ל: [רב נחמן]												!	לד:	
כל מועכות של בית רבי - תמר שמן, ולמה נקרא שמן תמר? ע"ש תמר שמעכה באצבעה.	דאמר רבי יצחק:												!	לד:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-ארבעה אחין		מאן דאמר		Talmud Navigator		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא																
והא הוה ער ואונן																לד:
ער ואונן שמשו שלא כדרכן.																לד:
כל עשרים וארבעה חדש דש מבפנים וזורה מבחוץ, דברי ר' אליעזר		מיתביב: [רבי אליעזר]														לד:
הללו אינו אלא כמעשה ער ואונן		א"ל: [רב נחמן]														לד:
כמעשה ער ואונן ולא כמעשה ער ואונן, כמעשה ער ואונן, דכתיב: (בראשית ל"ח) והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה ולא כמעשה ער ואונן, דאילו התם שלא כדרכה, והכא כדרכה.																לד:
בשלמא אונן, דכתיב ביה: ושחת ארצה, אלא ער מנלן?																לד:
דכתיב: (בראשית ל"ח) וימת גם אותו, אף הוא באותו מיתה מת.		רב נחמן בר יצחק:														לד:
בשלמא אונן, משום לא לו יהיה הזרע, אלא ער מ"ט עבד הכי?																לד:
כדי שלא תתעבר ויכחיש יפיה.																לד:
(ויקרא ט"ו) אותה - פרט לכלה, דברי רבי יהודה		ת"ר: [רבי יהודה]														לד:
פרט לשלא כדרכה.		חכמים:														לד:
לימא קא סבר רבי יהודה: התורה חסה על תכשיטי כלה		הון בריה דרב נחמן לרב נחמן:														לד:
לפי שאין אשה מתעברת מביאה ראשונה.		א"ל: [רב נחמן]														לד:
במאי קמיפלגי?																לד:
שכבת זרע - פרט להעראה, אותה - פרט לשלא כדרכה		רבנן סברי:														לד:
שלא כדרכה והעראה משכבת זרע נפקא, אותה - פרט לכלה.		רבי יהודה סבר:														לד:
כל ששהתה אחר בעלה עשר שנים ונשאת - שוב אינה יולדת.		כי אתא רבין א"ר יוחנן:														לד:
לא שנו אלא שאין דעתה להנשא, אבל דעתה להנשא - מתעברת.		רב נחמן:														לד:
אמר ליה רבא לבת רב חסדא: קא מרנני רבנן אבתריך אמרה ליה: אנא דעתאי עלך הואי.																לד:
היא דאתיא לקמיה דרב יוסף, אמרה לו: ר', אנא שהיתי אחר בעלי עשר שנים וילדתי א"ל: בתי, אל תוציאי לעז על דברי חכמים אמרה ליה: לנכרי נבעלתי.																לד:
וכולן צריכות להמתין שלשה חדשים, חוץ מגיורת ומשוחררת קטנה		שמואל:														לד:
אבל קטנה בת ישראל - צריכה להמתין ג' חדשים.																לד:
ובמאי?																לד:
אי במיאון																לד:
והאמר שמואל דלא בעיא																לד:
ואי בגט																לד:
האמרה שמואל חדא זימנא																לד:
מיאנה בו - אינה צריכה להמתין שלשה חדשים, נתן לה גט - צריכה להמתין שלשה חדשים		דאמר שמואל:														לד:
אלא בזנות, וגזרו רבנן קטנה משום גדולה.																לד:
ומי גזרינן קטנה משום גדולה?																לה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ◌ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אם היו קטנות שאינן ראויות לילד - מחזירין אותן מיד	והתנן:	◊	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
הוראת שעה היתה.	רב גידל אמר רב:	!	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
מכלל דהוא?		◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
אלא כהוראת שעה היתה, וחילוף לא שכיח.		!	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
כולן צריכות להמתין שלשה חדשים, חוץ מגיורת ומשוחררת גדולה	לישנא אחרינא אמרי לה, אמר שמואל:	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
אבל קטנה בת ישראל - אינה צריכה להמתין ג' חדשים.		◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
במאי?		◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
אי במיאון		!	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
האמרה שמואל חדא זימנא		◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
אי בגט		!	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
הא קאמר שמואל דבעיא		◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
מיאנה בו - אינה צריכה להמתין שלשה חדשים, נתן לה גט - צריכה להמתין שלשה חדשים	דאמר שמואל:	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
אלא בזנות, וזנות בקטנה לא שכיח.		!	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
גיורת ומשוחררת דשכיח בהו זנות, ליגזור		◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
הוא דאמר כרבי יוסי		!	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
הגיורת והשבויה והשפחה, שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו - צריכות להמתין ג' חדשים, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
מתיר ליארס ולינשא מיד.	רבי יוסי:	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
מ"ט דרבי יוסי? קסבר: אשה מזנה משמשת במוך, כדי שלא תתעבר.	רבה:	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
בשלמא גיורת, כיון דדעתה לאיגורי מנטרה נפשה, כדי להבחין בין זרע שנזרע בקדושה ובין זרע שנזרע שלא בקדושה, שבויה ושפחה נמי, דשמעי ממרייהו ומנטרי נפשייהו, אלא יוצאת בשן ועין - היכי משכחת לה?	א"ל אביי:	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
וכי תימא, כל דממילא מודה ר' יוסי		!	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
אנוסה ומפותה - צריכה להמתין ג' חדשים, דברי ר' יהודה	והתנן: [רבי יהודה]	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
מתיר ליארס ולינשא מיד	רבי יוסי:	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
אשה מזנה מתהפכת, שלא תתעבר.	אלא אמר אביי:	!	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
ואידך?		◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
חיישנין שמא לא נתהפכה יפה יפה.	[רבי יהודה]	!	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
ואם היו כהנות כו'.		◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
כהנות אין, ישראלית לא?		◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
אימא: אם היו נשי כהנים.		◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.
נשי כהנים אין, נשי ישראלים לא?		◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	◌	לה.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת < story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ; question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
---	--

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator														
מימרא		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מאן דאמר																
אשת ישראל שנאנסה, אף על פי שמותרת לבעלה - פסולה לכהונה	והאמר רב עמרם: הא מילתא אמר לן רב ששת, ואנהרינהו לעיינין ממתניתין:															לה.
הכי קאמר: אם היו כהנות נשואות לישראל - נפסלו מן התרומה דבי נשיהו.	רבא:															לה.
הדרן עלך ארבעה אחין																

<p>מקרא-key:</p> <p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■</p>
--	--

יבמות-החולץ ליבמתו	מאן דאמר	Talmud Navigator											
מימרא		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
החולץ ליבמתו, ונמצאת מעוברת וילדה, בזמן שהולד של קיימא - הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו, ולא פסלה מן הכהונה, אין הולד של קיימא - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה.													לה:
הכונס את יבמתו, ונמצאת מעוברת וילדה, בזמן שהולד של קיימא - יוציא, וחייבין בקרבן, ואם אין ולד של קיימא - יקיים.													לה:
ספק בן תשעה לראשון, ספק בן שבעה לאחרון - יוציא, והולד כשר, וחייבין באשם תלוי.													לה:
החולץ למעוברת והפילה - רבי יוחנן אמר: אינה צריכה חליצה מן האחין	איתמר: [ר' יוחנן]				◆	■	◇						לה:
צריכה חליצה מן האחין.	ר"ל:				◆	■	◇						לה:
א"צ חליצה מן האחין, חליצת מעוברת שמה חליצה, וביאת מעוברת שמה ביאה	ר' יוחנן:				◆	■	◇						לה:
צריכה חליצה מן האחין, חליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה.	ר"ל:				◆	■	◇						לה:
במאי קמפלגי?										^			לה:
איבעית אימא: קרא, ואיבעית אימא: סברא.												◇	לה:
איבעית אימא קרא												!	לה:
(דברים כ"ה) וכן אין לו אמר רחמנא, והא לית ליה	רבי יוחנן סבר:				◆	■	!						לה:
וכן אין לו, עיין עליו	ר"ל סבר:				◆	■	!						לה:
ואיבעית אימא סברא												!	לה:
אם יבא אליהו ויאמר דהא דאיבערא מפולי מפלה, מי לאו בת חליצה ויבום היא? השתא נמי תגלי מילתא למפרע	רבי יוחנן סבר:				◆	■	!						לה:
תגלי מילתא למפרע לא אמרינן.	ר"ל אמר:				◆	■	!						לה:
אין הולד של קיימא - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה	איתביה ר' יוחנן לר"ל:						ז					◇	לה:
בשלמא לדידי דאמינא: חליצת מעוברת שמה חליצה, משום הכי פסלה, אלא לדידך דאמרת: חליצת מעוברת לא שמה חליצה, אמאי פסלה מן הכהונה?							ז						לה:
מדרבנן, ולחומרא בעלמא.	א"ל: [ר"ל]											!	לה:
אין הולד של קיימא - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה	א"ד, איתביה ריש לקיש לר' יוחנן:						ז					◇	לה:
בשלמא לדידי דאמינא: חליצת מעוברת לא שמה חליצה, היינו דקתני פסלה מן הכהונה לחומרא, ולא קתני אינה צריכה חליצה מן האחין, אלא לדידך, אינה צריכה חליצה מן האחין מיבעי ליה							ז						לה:
אין הכי נמי, ואידי דתנא רישא לא פסלה, תנא סיפא פסלה.	א"ל: [ר' יוחנן]											◇	לה:
אין הולד של קיימא - יקיים	איתביה רבי יוחנן לר"ל:						ז					◇	לה:
בשלמא לדידי דאמינא: חליצת מעוברת שמה חליצה, וביאת מעוברת שמה ביאה, משום הכי קתני יקיים, אלא לדידך דאמרת: חליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה, יחזור ויבעול ויקיים מיבעי ליה							ז						לה:
מאי יקיים? יחזור ויבעול ויקיים, דלא סגי בלאו הכי.	[ר"ל]											◇	לה:
אין הולד של קיימא - יקיים	א"ד, איתביה ר"ל לרבי יוחנן:						ז					◇	לה:
בשלמא לדידי דאמינא: חליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה, היינו דקתני יקיים, יחזור ויבעול ויקיים, דלא סגי בלאו הכי, אלא לדידך, רצה יוציא, רצה יקיים מיבעי ליה							ז						לה:
אה"נ, אידי דתנא רישא יוציא, תנא נמי סיפא יקיים.	[ר' יוחנן]											◇	לה:
הכונס את יבמתו, ונמצאת מעוברת - הרי זו לא תנשא צרתה, שמא יהא ולד בן קיימא	מיתבי:						ז					◇	לה:
אדרבה, כי הוי הולד בן קיימא מיפטרה צרתה							ז						לה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלא אימא: שמא לא יהא הולד בן קיימא										!	;		לה:	
ואי ס"ד ביאת מעוברת שמה ביאה, אמאי לא תנשא צרתה תיפטר בביאה של חבירתה											;		לה:	
בביאה - כולי עלמא לא פליגי דלא פטרה, כי פליגי - בחליצה	אביי:									!	;	◇	לה:	
חליצת מעוברת שמה חליצה, ביאת מעוברת לא שמה ביאה	רבי יוחנן סבר:	◆	■	!								◇	לה:	
ביאת מעוברת לא שמה ביאה, וחליצת מעוברת לא שמה חליצה.	ר"ל סבר:	◆	■	!								◇	לה:	
מה נפשך? אי ביאת מעוברת שמה ביאה - חליצת מעוברת שמה חליצה, ואי ביאת מעוברת לא שמה ביאה - חליצת מעוברת נמי לא שמה חליצה, דהא קי"ל דכל העולה ליבום - עולה לחליצה, וכל שאין עולה ליבום - אינו עולה לחליצה	אמר ליה רבא:									;			לה:	
הכונס יבמתו, ונמצאת מעוברת - הרי זו לא תנשא צרתה, שמא יהא וולד בן קיימא, וביאת מעוברת לא שמה ביאה, וחליצת מעוברת לא שמה חליצה, והולד אינו פוטר עד שיצא לאויר העולם.	אלא אמר רבא, הכי קאמר:									!		◇	לו.	
הכונס יבמתו, ונמצאת מעוברת - הרי זו לא תנשא צרתה, שמא יהא וולד בן קיימא, ואין ביאה וחליצה פוטר אלא וולד פוטר, והולד אין פוטר עד שיצא לאויר העולם.	תניא כוותיה דרבא:	■	■										לו.	
טעמא דשמא יהא וולד בן קיימא הוא, הא לא יהא בן קיימא - מיפטר צרתה, לימא, תיהוי תיובתא דר"ל										;			לו.	
הכי קתני: הכונס יבמתו, ונמצאת מעוברת - הרי זו לא תנשא צרתה, שמא לא יהא הולד בן קיימא, וחליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה, וא"ת: הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים וולד מעליא ילדן וולד אין פוטר עד שיצא לאויר העולם.	אמר לך ר"ל:									!			לו.	
אפשר איתא להא דריש לקיש, ולא תנן לה במתניתין?	ר' אלעזר:									;	◇		לו.	
נפק דק ואשכח	[ר' אלעזר]									○			לו.	
האשה שהלך בעלה וצרתה למדינת הים, ובאו ואמרו לה מת בעלך - הרי זו לא תנשא ולא תתייבם, עד שתדע שמא מעוברת היא צרתה	דתנן:									!	■	◇	לו.	
בשלמא יבומי לא, שמא יהא וולד בן קיימא, ויפגע באיסור אשת אח דאורייתא, אלא לא תחלוץ, אמאי? בשלמא תחלוץ בתוך ט' ותנשא בתוך ט' לא - היינו ספק, אלא תחלוץ בתוך תשעה ותנשא לאחר תשעה										!		◇	לו.	
ולטעמיך, תחלוץ ותנשא לאחר ט' אלא, בר מינה דההיא										;			לו.	
שמא יהא וולד בן קיימא, ונמצא אתה מצריכה כרוז לכהונה.	דאביי בר אבא ורב חיננא בר אביי דאמרי תרוייהו:									;	;	◇	לו.	
ולצרכה										;	;		לו.	
דלמא איכא איניש דהוי בחליצה ולא הוי בהכרוזה, ואתי למימר: קשרי חלוצה לכהן.										!	;		לו.	
מידי לא תחלוץ ולא תתייבם קתני? לא תנשא ולא תתייבם קתני, בלא חליצה, אבל אי חליץ לה - הכי נמי דשריא.	א"ל אביי:									!		◇	לו.	
החולץ למעוברת והפילה - צריכה חליצה מן האחין.	תניא כוותיה דריש לקיש:										■		לו.	
הלכתא כוותיה דר"ל בהני תלת.	רבא:										■	◇	לו.	
חדא, הא דאמרן.											■	■	◇	לו.
המחלק נכסיו על פיו, ריבה לאחד ומיעט לאחד והשוה להם את הבכור - דבריו קיימין, ואם אמר משום ירושה - לא אמר כלום, כתב בין בתחלה בין בסוף בין באמצע משום מתנה - דבריו קיימין	אידיך, דתנן:										■	■	◇	לו.
לעולם לא קנה, עד שיאמר: פלוני ופלוני ירשו שדה פלונית ופלונית שנתתים להם במתנה וירשום.	ואמר ר"ל:										■	■	◇	לו:
הכותב כל נכסיו לבנו לאחר מותו, האב אינו יכול למכור - מפני שנתנן לבן, והבן אינו יכול למכור - מפני שהן ברשות האב, מכר האב - מכורין עד שימות הוא, מכר הבן - אין ללוקח כלום עד שימות האב	ואידיך, דתנן:										■	■	◇	לו:
מכר הבן בחיי האב, ומת הבן בחיי האב - ר' יוחנן אמר: לא קנה לוקח	ואיתמר: [ר' יוחנן]	◆	■	■								◇	לו:	
קנה לוקח	ריש לקיש:	◆	■	■								◇	לו:	
לא קנה לוקח, קנין פירות כקנין הגוף דמי	ר' יוחנן:	◆	■	■								◇	לו:	
קנה לוקח, קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי.	ר"ל:	◆	■	■								◇	לו:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין הולד של קיימא כו'.												■	<
יוציא בגט.	תנא, משום רבי אליעזר אמרו:											■	◇
ר' מאיר ור' אליעזר אמרו דבר אחד.	רבא:											■	◇
רבי אליעזר, הא דאמרן.												■	
ר"מ												■	
לא ישא אדם מעוברת חבירו ומינקת חבירו, ואם נשא - יוציא, ולא יחזיר עולמית, דברי ר' מאיר	דתניא: [רבי מאיר]											◇	◇
יוציא, ולכשיגיע זמנו לכנוס - יכנוס.	חכמים:											◇	◇
ממאי? דלמא לא היא, עד כאן לא קאמר ר' אליעזר הכא - אלא משום דקפגע באיסור אשת אח דאורייתא, אבל התם דרבנן, כרבנן סבירא ליה. אי נמי, עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם - אלא משום דרבנן, וחכמים עשו חיזוק לדבריהם יותר משל תורה, אבל הכא מדאורייתא, מפרש פרשי מינה.	א"ל אביי:											◇	◇
ולדברי חכמים - יוציאה בגט.	רבא:											◇	◇
דיקא נמי, דקתני יוציא ולא קתני יפריש, ש"מ.	מר זוטרא:											■	■
כל ששהא באדם ל' יום - אינו נפל, הא לא שהא - ספיקא הוי	רב אשי לרב הושעיא בריה דרב אידי: התם תנן,											■	^
מת בתוך ל' יום, ועמדה ונתקדשה - רבינא משמיה דרבא אמר: אם אשת ישראל היא - חולצת, ואם אשת כהן היא - אינה חולצת	ואיתמר: [רבינא משמיה דרבא]											◇	◇
אחת זו ואחת זו חולצת	רב משרשיא משמיה דרבא:											◇	◇
באורתא אמר רבא הכי, ובצפרא הדר ביה	רבינא לרב משרשיא:											○	^
שריתו? יהא רעוא דתשתרו אף תרבא	א"ל: [רב משרשיא]											○	^
הכא גבי מעוברת חבירו ומינקת חבירו הנשואה לכהן, מאי? מי עבוד רבנן תקנתא לכהן, או לא?	[רב אשי]											^	◇
הכי השתא, בשלמא התם, כיון דאיכא רבנן דפליגי עליה דרשב"ג	אמר ליה: [רב הושעיא בריה דרב אידי]											!	◇
אע"ג דלא שהא - ולד מעליא הוי	דאמרי: [רבנן]											!	■
גבי אשת כהן כיון דלא אפשר - עבדינן כרבנן, אבל הכא כמאן נעביד? אי כר' מאיר, הא אמר: יוציא ולא יחזיר עולמית, ואי כרבנן האמרי: בגט.												!	◇
קדשה בתוך שלשה וברה - פליגי בה רב אחא ורפרם	איתמר:											■	◇
משמתינן ליה	חד: [רב אחא/רפרם]											◇	◇
עירוקיה מסתייה.	וחד: [רב אחא/רפרם]											◇	◇
הוה עובדא, ואמר להו רפרם: עירוקיה מסתייה.	[רפרם]											○	
ספק בן תשע וכו'.												■	<
לימא: הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים לתשעה ילדן	רבא לרב נחמן:											?	
נשי דידן לשבעה ילדן.	אמר ליה: [רב נחמן]											!	◇
נשי דידכו הוו רובא דעלמא?	א"ל: [רבא]											?	
הכי קאמינא: רוב נשים ילדן לתשעה, ומיעוט - לשבעה, וכל היולדת לתשעה - עוברת ניכר לשליש ימיה, וזו הואיל ולא הוכר עוברת לשליש ימיה - איתרע ליה רובא.	אמר ליה: [רב נחמן]											!	
אי כל היולדת לתשעה - עוברת ניכר לשליש ימיה, הא מדלא הוכר לשליש ימיה - עוברת ודאי בר שבעה לבתראה הוא												?	
אלא אימא: רוב היולדת לתשעה - עוברת ניכר לשליש ימיה, והאי מדלא הוכר לשליש ימיה - איתרע ליה רובא.												!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ראשון ראוי להיות כהן גדול, ושני ממזר מספק	ת"ר: [ת"ק]										◆	■	◇	לז.	
אין ממזר מספק.	רבי אליעזר בן יעקב:										◆	■	◇	לז.	
מאי קאמר?											^			לז.	
ראשון ראוי להיות כהן גדול, ושני ספק ממזר ואסור בממזרת	אביי: הכי קאמר: [ת"ק]										◆	■	!	◇	לז.
אינו ספק ממזר אלא ודאי ממזר, ומותר בממזרת.	רבי אליעזר בן יעקב:										◆	■	!	◇	לז.
ראשון ראוי להיות כהן גדול, ושני ממזר ודאי מספק, ומותר בממזרת	רבא: הכי קאמר: [ת"ק]										◆	■	!	◇	לז.
אין ודאי ממזר מספק אלא ספק ממזר, ואסור בממזרת.	רבי אליעזר בן יעקב:										◆	■	!	◇	לז.
וקמפלגי בדרכי אלעזר												■		◇	לז.
ודאן בודאן - מותר, ודאן בספקן וספקן בודאן וספקן בספקן - אסור, ואלו הן ספקן: שתוקי, ואסופי, וכותי	דתנן, רבי אלעזר:											■	■	◇	לז.
הלכה כר' אלעזר	ואמר רב יהודה אמר רב:											■		◇	לז.
כי אמריתה קמיה דשמואל												○		◇	לז.
עשרה יוחסין עלו מבבל: כהני, לויי, וישראלי, חללי, גירי, חרורי, ממזרי, נתיני, שתוקי, ואסופי, וכולן מותרין לבא זה בזה, ואת אמרת: הלכה כרבי אלעזר	אמר לי: [שמואל] הלל שנה:											■		◇	לז.
סבר לה כשמואל, דאמר הלכה כהלל, ומוקי לה רבי אליעזר בן יעקב אליבא דהלכתא, כי היכי דלא תקשי הלכתא אהלכתא	אביי:										◆	■		◇	לז.
סבר לה כרב, דאמר הלכה כר' אלעזר, ומוקי לה לדרכי אלעזר בן יעקב אליבא דהלכתא, כי היכי דלא תקשי הלכתא אהלכתא.	רבא:										◆	■		◇	לז.
מנא אמינא לה, דכל ספיקא לר' אליעזר בן יעקב כודאי משוי ליה?	אביי:												^		לז:
הרי שבא על נשים הרבה ואין יודע על איזהו מהן בא, וכן היא שבאו עליה אנשים הרבה ואינה יודעת מאיזה מהן קבלה, נמצא אב נושא את בתו ואח נושא את אחותו, ונתמלא כל העולם כולו ממזרין, ועל זה נאמר: (ויקרא י"ט) ומלאה הארץ זמה.	דתניא, ר' אליעזר בן יעקב:											■	!	◇	לז:
ורבא?													?		לז:
הכי קאמר: זו מה היא.	[רבא] אמר לך:												!	◇	לז:
לא ישא אדם אשה במדינה זו וילך וישא אשה במדינה אחרת, שמא יזדווגו זה לזה, ונמצא אח נושא את אחותו.	יתר על כן אמר ר' אליעזר בן יעקב:												■	◇	לז:
איני?													?		לז:
והא רב כי איקלע לדרדשיר, מכריז ואמר: מאן הוא ליומא?	[רב]											○	?	◇	לז:
ורב נחמן כי איקלע לשכנציב, מכריז ואמר: מאן הוא ליומא?	[רב נחמן]											○	?	◇	לז:
שאני רבנן, דפקיע שמיהו.													!	◇	לז:
תבעוה לינשא ונתפייסה - צריכה לישב שבעה נקיים	והאמר רבא:												?	◇	לז:
רבנן שלוחייהו הוו משדרי ומודעי להו.													!	◇	לז:
ואיבעית אימא: לרבנן יחודי בעלמא הוא דמייחדי להו													!	◇	לז:
אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו.	דאמר מר:											■	!	◇	לז:
לא ישא אדם אשתו ודעתו לגרשה, משום שנאמר: (משלי ג) אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך.	תנא, רבי אליעזר בן יעקב:												■	◇	לז:
ספק ויבם שבאו לחלוק בנכסי מיתנא, ספק אמר: אנה בר מיתנא הוא, ונכסי דידי הוא, ויבם אמר: את בראי דידי את, ולית לך ולא מידי בנכסי - הוי ממון המוטל בספק, וממון המוטל בספק - חולקין.													■	◇	לז:
ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי מיתנא, ספק אמר: ההוא גברא בר מיתנא הוא, ונכסי דידי הוא, בני יבם אמרי: את אחינו את, ומנתא הוא דאית לך בהדן													■	◇	לז:

■ מימרא-statement
 ; קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

Talmud Navigator

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
סבור רבנן קמיה דרב משרשיא למימר:										■	◇	לז:
דתנן:										■ ■	◇	לז:
										■		לז:
אמר להו רב משרשיא:										;	◇	לז:
[רב משרשיא]										■	◇	לז:
										■	◇	לז:
										■		לז:
										■		לז:
ר' אבא אמר רב:										◇ ■	◇	לז:
ר' ירמיה:										◇ ■	◇	לז:
										;	◇	לז:
דתנן: [אדמון]										◇ ■ ;	◇	לז:
חכמים:										◇ ■ ;	◇	לז:
והוינן בה										;	;	לז:
ואמר רב יהודה אמר רב										!	;	לז:
										;	;	לז:
ואמר רבא:										!	;	לז:
אדמון סבר:										■ ! ◇ ;	◇	לז:
רבנן סברי:										■ ! ◇ ;	◇	לז:
										;		לז:
אמר לך ר' אבא:										!	◇	לז:
ורבי ירמיה אמר לך:										!	◇	לת.
											■ ◇	לת.
										■		לת.
										■		לת.
										■	◇	לת.
										■ ◇		לת.
										■		לת.
										■		לת.
										■	◇	לת.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
סבא ויבם בנכסי ספק, או סבא וספק בנכסי יבם											■	◇	לה.		
הוי ממון המוטל בספק וחולקין.											■	◇	לה.		
שומרת יבם שנפלו לה נכסים - מודים ב"ש וב"ה, שמוכרת ונותנת וקיים.													לה.		
מתה, מה יעשה בכתובה ובנכסים הנכנסים ויוצאין עמה? ב"ש אומרים: יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב	[בית שמאי]										◆	■	◇	לה.	
נכסים בחזקתן, כתובה - בחזקת יורשי הבעל, נכסים הנכנסים ויוצאין עמה - בחזקת יורשי האב.	בית הלל:										◆	■	◇	לה.	
כנסה - הרי היא כאשתו לכל דבר, ובלבד שתהא כתובה על נכסי בעלה הראשון.													לה.		
מ"ש רישא דלא פליגי, ומ"ש סיפא דפליגי?												;	◇	לה.	
רישא, דנפלה כשהיא ארוסה, וסיפא, דנפלה כשהיא נשואה.	עולא:											!	◇	לה.	
זיקת ארוסה עושה ספק ארוסה, זיקת נשואה עושה ספק נשואה.	וקסבר עולא:											■	!	◇	לה.
זיקת ארוסה עושה ספק ארוסה												■	!	לה:	
דאי ס"ד ודאי ארוסה												■	!	לה:	
מודים ב"ה שמוכרת ונותנת וקיים?												;	!	לה:	
נפלו לה נכסים משנתארסה - ב"ש אומרים: תמכור	והתנן: [בית שמאי]											■	;	לה:	
לא תמכור	בית הלל:											■	;	לה:	
שאם מכרה ונתנה - קיים	אלו ואלו מודים:											■	;	לה:	
אלא ש"מ: זיקת ארוסה עושה ספק ארוסה.												■	!	לה:	
זיקת נשואה עושה ספק נשואה												■	!	לה:	
דאי ס"ד ודאי נשואה												■	!	לה:	
ב"ש אומרים: יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב?												;	!	לה:	
נפלו לה נכסים משנישאת - אלו ואלו מודים, שאם מכרה ונתנה, שהבעל מוציא מיד הלקוחות	והתנן:											■	;	לה:	
אלא שמע מינה: זיקת נשואה עושה ספק נשואה.												■	!	לה:	
אדמפליגי בגופה ולאחר מיתה, לפלגו בחייה ולפירות	אמר ליה רבה:											;	◇	לה:	
אידי ואידי דנפלה כשהיא נשואה, וזיקת נשואה עושה ספק נשואה, רישא - דאיהי קיימא, הוה לה איהי ודאי ואינהו ספק, ואין ספק מוציא מידי ודאי סיפא - דמתה, הללו באין לירש והללו באין לירש, ויחלוקו.	אלא אמר רבה:												!	לה:	
ולב"ש אין ספק מוציא מידי ודאי?	איתיביה אביי:												;	לה:	
נפל הבית עליו ועל אביו, עליו ועל מורישיו, והיו עליו כתובת אשה וב"ה, יורשי האב אומרים: הבן מת ראשון ואחר כך מת האב, וב"ה אומר: האב מת ראשון ואח"כ מת הבן - ב"ש אומרים: יחלוקו	והתנן: [בית שמאי]											◆	■	לה:	
נכסים בחזקתן	בית הלל:											◆	■	לה:	
והא הכא יורשי האב ודאי, וב"ה ספק, וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי?													;	לה:	
שטר העומד לגבות כגבוי דמי.	קסברי ב"ש:												!	לה:	
ומנא תימרא?													;	לה:	
מתו בעליהן עד שלא שתו - ב"ש אומרים: נוטלות כתובתן ואינן שותות	דתנן: [בית שמאי]											◆	■	לה:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
או שותות או לא נוטלות כתובתן	בית הלל:	◇	■	!								לח:
או שותות? (במדבר ה') והביא האיש את אשתו אמר רחמנא, וליכא		;	!									לח:
אלא, מתוך שלא שותות - לא נוטלות כתובתן		■	!									לח:
והא הכא דספק הוא, ספק זנאי ספק לא זנאי, וקאתי ספק ומוציא מידי ודא?		;	!									לח:
אלא ש"מ: שטר העומד לגבות כגבוי דמי.			!									לח:
ואביי, לותביה מהא				;								לח:
דלמא כתובת אשה שאני, משום חינא.			!									לח:
ולותביה כתובה דמתניתין				;								לח:
לא פליגי.			!									לח:
ולא?			;									לח:
מתה, מה יעשה בכתובה ובנכסים הנכנסים ויוצאין עמה? ב"ש אומרים: יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב	והא קתני: [בית שמאי]	◇	■	;								לח:
נכסים בחזקתן	בית הלל:	◇	■	;								לח:
הכי קאמר: מתה, מה יעשה בכתובה? ושבקה			!									לח:
נכסים הנכנסים והיוצאים עמה? ב"ש אומרים: יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב,	[בית שמאי]	■	!	◇								לח:
נכסים בחזקתן.	בית הלל:	■	!	◇								לח:
מתני' נמי דיקא, דקתני יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב, ולא קתני יורשי הבעל, ש"מ.	רב אשי:	■	■									לח:
רישא - דנפלו לה כשהיא שומרת יבם, סיפא - דנפלו לה כשהיא תחתיו דבעל	אביי:							!				לח:
ידו כידה.	וקסבר אביי:							■	!			לט.
אי דנפלי לה כשהיא תחתיו דבעל - דכ"ע לא פליגי דידו עדיפא מידה	א"ל רבא:							;				לט.
אלא אידי ואידי דנפלו לה כשהיא שומרת יבם, רישא - דלא עבד בה מאמר, סיפא - דעבד בה מאמר.	[רבא]								!			לט.
מאמר לב"ש עושה ודאי ארוסה וספק נשואה, ודאי ארוסה - לדחות בצרה, וספק נשואה - לחלוק בנכסים.	וקסבר רבא:								■	!		לט.
איתמר משמיה דר' אלעזר כוותיה דרבא	[רבי אלעזר]									■		לט.
ואיתמר משמיה דרבי יוסי ברבי חנינא כוותיה דאביי.	[רבי יוסי ברבי חנינא]									■		לט.
ומי אמר רבי אלעזר הכי?								;				לט.
מאמר לב"ש אינה קונה אלא לדחות בצרה בלבד	והא אמר רבי אלעזר:								■	;		לט.
איפוך.									!			לט.
ואי בעית אימא: לעולם לא תיפוך									!			לט.
כי אמרי אנא - דלא סגי לה בגט אלא דבעי נמי חליצה, לחלוק בנכסים דלא קני מי אמרי?	אמר לך רבי אלעזר:								■	!		לט.
דיוקא דמתניתין כוותיה דאביי, ואע"ג דקשיא מתה	רב פפא:										■	לט.
נכסים הנכנסים ויוצאים עמה	דקתני:										■	לט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי נכנסין ומאי יוצאין? לאו נכנסין לרשות הבעל, ויוצאים מרשות הבעל לרשות האב												לט.
ואע"ג דקשיא מתה												לט.
אדמפלגי בגופה ולאחר מיתה, לפלגו בחייה ולפירות												לט.
ותו לא מידי.												לט.
כנסה - הרי היא כו'.												לט.
למאי הלכתא?												לט.
לומר, שמגרשה בגט ומחזירה.	רבי יוסי בר חנינא:											לט.
מגרשה בגט, פשיטא												לט.
סד"א, הואיל וכתוב (דברים כ"ה) ולקחה לו לאשה ויבמה אמר רחמנא, ועדיין יבומי הראשון עליה, בחליצה אין בגט לא, קמ"ל.												לט.
מחזירה, פשיטא												לט.
סד"א, מצוה דרמיא רחמנא עליה עבדה, השתא תיקום עליה באיסור אשת אה, קמ"ל.												לט.
ואימא הכי נמן												לט.
אמר קרא: ולקחה לו לאשה, כיון שלקחה - הרי היא כאשתו לכל דבר. ובלבד שתהא כתובה כו'. מ"ט? אשה הקנו לו מן השמים, ואי לית לה מן הראשון תקינו לה משני, כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה.												לט.
מצוה בגדול לייבם, לא רצה - מהלכין על כל האחין, לא רצו - חוזרין אצל גדול ואומרים לו: עליך מצוה, או חלוץ או ייבם.												לט.
תלה בקטן עד שיגדיל, ובגדול עד שיבא ממדינת הים, או חרש או שוטה - אין שומעין לו, אלא אומרים לו: עליך מצוה, או חלוץ או ייבם.												לט.
ביאת קטן וחליצת גדול - פליגי בה ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי	איתמר:											לט.
ביאת קטן עדיפא	חד אמר: [ר' יוחנן/ ר' יהושע בן לוי]											לט.
חליצת גדול עדיפא.	וחד אמר: [ר' יוחנן/ ר' יהושע בן לוי]											לט.
מאן דאמר ביאת קטן עדיפא, דהא מצוה בייבום												לט.
ומאן דאמר חליצת גדול עדיפא, במקום גדול - ביאת קטן לאו כלום היא.												לט.
לא רצה - מחזירין על כל האחין	תנן:											לט.
מאי לאו לא רצה לייבם אלא לחלוץ, וקתני: מהלכין אצל האחין, שמע מינה ביאת קטן עדיפא												לט.
לא, לא רצה לחלוץ ולא לייבם.												לט.
דכוותה גבי האחין לא רצו לא לחלוץ ולא לייבם, אמאי חוזרים אצל הגדול?												לט.
למיכפייה												לט.
לכפייה לדידהן												לט.
כיון דמצוה עליה דידיה רמיא, לדידיה כייפינן.												לט.
תלה בקטן עד שיגדיל - אין שומעין לו	תנן:											לט.
ואי ביאת קטן עדיפא, אמאי אין שומעין לו? ניטר דלמא גדיל ומייבם												לט.
וליתעמיק												לט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מקרא-key:

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ובגדול עד שיבא ממדינת הים - אין שומעין לו												◇	לט.
אמאי? ניטר דלמא אתי וחליץ												◇	לט.
אלא, כל שהוי מצוה לא משהינן.												◇	לט.
בביאה - כולי עלמא לא פליגי דביאת קטן עדיפא, כי פליגי - בחליצת קטן, והכי איתמר: חליצת קטן וחליצת גדול - פליגי בה ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי	אית דאמרי:											◇	לט:
חליצת גדול עדיפא	חד אמר: [ר' יוחנן/ ר' יהושע בן לוי]											◇	לט:
כי הדדי נינהו	וחד אמר: [ר' יוחנן/ ר' יהושע בן לוי]											◇	לט:
מאן דאמר חליצת גדול עדיפא, דהא מצוה בגדול													לט:
ואידך - כי אמרינן מצוה בגדול - לענין יבום, אבל לענין חליצה כהדדי נינהו.													לט:
לא רצו - חוזרין אצל גדול	תנן:												לט:
מאי לאו לא רצו לייבם אלא לחלוץ, וקתני: חוזרין אצל גדול, וש"מ חליצת גדול עדיפא													לט:
לא, לא רצו לא לחלוץ ולא לייבם.													לט:
דכוותיה גבי גדול לא רצה לא לחלוץ ולא לייבם, אלא אמאי חוזרין אצל גדול?													לט:
למכפייה													לט:
לכפייהו לדידהו													לט:
כיון דמצוה עליה דידיה רמיא, לדידיה כייפינן.													לט:
תלה בגדול עד שיבא ממדינת הים - אין שומעין לו	ת"ש:												לט:
ואי ס"ד חליצת גדול עדיפא, אמאי אין שומעין לו? ניטר דלמא אתי וחליץ													לט:
ולטעמיך													לט:
בקטן עד שיגדיל - אין שומעין לו													לט:
אמאי? ניטר דלמא גדיל ומייבם (אי נמי, אתי איהו ומייבמה)													לט:
אלא, כל שהוי מצוה לא שהינן.													לט:
מצות יבום קודמת למצות חליצה - בראשונה שהיו מתכוונין לשם מצוה, עכשיו שאין מתכוונין לשם מצוה, אמרו: מצות חליצה קודמת למצות יבום.	תנן התם:												לט:
אין כופין.	רב:												לט:
אי בעית חלוץ, אי בעית ייבם, בדידך תלא רחמנא (דברים כ"ה) ואם לא יחפוץ האיש, הא אם חפץ - אי בעי חליץ, אי בעי ייבם.	כי אתו לקמיה דרב, אמר להו:												לט:
אין כופין, מדאתקין רב יהודה בגיטא דחליצה: איך פלונית בת פלוני אקרבת ית פלוני יבמה קדמנא לבי דינא, ואשתמודעינהו דאחוה דמיתנא מאבא ניהו, ואמרי ליה: אי צבית ליבם יבם, ואי לא - איטלע לה רגליך דימנא, ואיטלע לה רגלא דימנא, ושרת סיניה מעל רגלוהי, וירקת באנפוהי רוקא דמתחזיא לבי דינא על ארעא.	ואף רב יהודה סבר:												לט:
ואקרינהו מה דכתיב בספר אורייתא דמשה.	ורבי חייא בר אויא מסיים בה משמיה דרב יהודה:												לט:
אשתמודעינהו - פליגי בה רב אחא ורבינא													לט:
בעדים	חד אמר: [רב אחא/ רבינא]												לט:
אפילו קרוב, אפילו אשה.	וחד אמר: [רב אחא/ רבינא]												לט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והלכתא: גלויי מילתא בעלמא הוא, ואפילו קרוב, ואפילו אשה.												◇	לט:
בראשונה שהיו מתכוונין לשם מצוה - מצות יבום קודמת למצות חליצה, ועכשיו שאין מתכוונין לשם מצוה, אמרו: מצות חליצה קודמת למצות יבום.	[תנן התם:]											■	לט:
חזרו לומר: מצות יבום קודמת למצות חליצה.	רמי בר חמא א"ר יצחק:											◇	לט:
אכשור דרי?	א"ל רב נחמן בר יצחק:											?	לט:
מעיקרא סברי לה כאבא שאול, ולבסוף סברי לה כרבנן												!	לט:
הכונס את יבמתו לשם נוי, ולשום אישות, ולשום דבר אחר - כאילו פוגע בערוה, וקרוב אני בעיני להיות הולד ממזר	דתניא, אבא שאול:											◇	לט:
(דברים כ"ה) יבמה יבא עליה - מכל מקום.	חכמים:											◇	לט:
מאן תנא להא												◇	לט:
יבמה יבא עליה - מצוה, שבתחלה היתה עליו בכלל היתר, נאסרה וחזרה והותרה, יכול תחזור להתירה הראשון? ת"ל: יבמה יבא עליה - מצוה	דתנו רבנן:											◇	לט:
מאן תנא?												^	לט:
אבא שאול היא, וה"ק: יבמה יבא עליה - מצוה, שבתחלה היתה עליו בכלל היתר, רצה - לשם נוי כונסה, רצה - לשום אישות כונסה, נאסרה, חזרה והותרה, יכול תחזור להתירה הראשון? ת"ל: יבמה יבא עליה - למצוה.	רבי יצחק בר אבדימי:											◇	לט:
אפי' תימא רבנן, והכי קאמר: יבמה יבא עליה - מצוה, שבתחלה היתה בכלל היתר, רצה כונסה, רצה אינו כונסה, נאסרה, חזרה והותרה, יכול תחזור להתירה הראשון, רצה כונסה, רצה אינו כונסה?	רבא:											◇	לט:
רצה אינו כונסה? הא אגידה ביה, בכדי תיפוק?												!	לט:
אלא אימא: רצה כונסה, רצה חולץ לה?												!	לט:
ת"ל: יבמה יבא עליה - מצוה.												◇	לט:
(ויקרא ו') מצות תאכל במקום קדוש - מצוה, שבתחלה היתה עליו בכלל היתר, נאסרה, וחזרה והותרה, יכול תחזור להיתירה הראשון? ת"ל: מצות תאכל במקום קדוש - מצוה	אימא רישא:											◇	לט:
בשלמא לרבא, דאמר: הא מני? רבנן היא, הכא הכי קאמר: מצות תאכל במקום קדוש - מצוה, שבתחלה היתה עליו בכלל היתר, רצה אוכלה, רצה אינו אוכלה												◇	מ.
רצה אינו אוכלה? והכתיב: (שמות כ"ט) ואכלו אותם אשר כופר בהם, מלמד, שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרין												◇	מ.
אלא, רצה - הוא אוכלה, רצה - כהן אחר אוכלה?												!	מ.
ת"ל: מצות תאכל במקום קדוש - מצוה												◇	מ.
אלא לרב יצחק בר אבדימי, דאמר: אבא שאול היא, הכא מאי תרי גווני איכא?												◇	מ.
וכי תימא, רצה - לתאבון אוכלה, רצה - אכילה גסה אוכלה												!	מ.
אכילה גסה מי שמה אכילה?												◇	מ.
האוכל אכילה גסה ביוה"כ - פטור מלא תעונה	והאמר ר"ל:											◇	מ.
אלא רצה - מצה אוכלה, רצה - חמץ אוכלה												!	מ.
והכתיב: (ויקרא ו') לא תאפה חמץ חלקם												◇	מ.
ואמר ריש לקיש: ואפילו חלקם לא תאפה חמץ												◇	מ.
אלא, רצה - מצה אוכלה, רצה - חלוט אוכלה.												◇	מ.
האי חלוט היכי דמי?												◇	מ.
אי מצה היא												!	מ.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

מקרא-key:		Talmud Navigator													
יבמות-החולץ ליבמתו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הא מצה היא			ז										מ.		
ואי לא מצה היא			!										מ.		
מצות אמר רחמנא			ז										מ.		
לא, לעולם אימא לך: מצה היא, ולהכי - תנא ביה קרא - לעכב.			!									◇	מ.		
אלא חלוט מצה היא דקאמרינן, למאי הלכתא?			ז										מ.		
לומר, שאדם יוצא בה ידי חובתו בפסח, אע"פ דחלטיה מעיקרא, כיון דהדר אפייה בתנור - לחם עוני קרינא ביה, ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח.			!									◇	מ.		
החולץ ליבמתו - הרי הוא כאחד מן האחין לנחלה, ואם יש שם אב - נכסים של אב.												■	מ.		
הכונס את יבמתו - זכה בנכסים של אחיו		[ת"ק]										◆	מ.		
בין כך ובין כך, אם יש שם אב - נכסים של אב.		ר' יהודה:										◆	מ.		
פשיטא												ז	מ.		
סד"א חליצה במקום יבום קיימא, ונשקול כולהו נכסי, קמ"ל.												!	מ.		
אי הכי, הרי הוא כאחד מן האחיים? אינו אלא כאחד מן האחיים מיבעי ליה												ז	מ.		
אלא, סד"א הואיל ואפסדה מיבום לקנסיה, קמ"ל.												!	◇	מ.	
אם יש שם אב.													■	מ.	
אב קודם לכל יוצאי ירכו.		דאמר מר:											■	◇	מ.
הכונס את יבמתו וכו'.													■	◇	מ.
מ"ט?													^	מ.	
(דברים כ"ה) יקום על שם אחיו אמר רחמנא, והרי קם.													!	◇	מ.
ר' יהודה אומר וכו'.													■	◇	מ.
הלכה כר' יהודה.		עולא:											■	◇	מ.
הלכה כר' יהודה.		וכן א"ר יצחק נפחא:											■	◇	מ.
מ"ט דר' יהודה? דכתיב: (דברים כ"ה) והיה הבכור אשר תלד, כבכור, מה בכור אין לו בחיי האב, אף האי נמי אין לו בחיי האב.		עולא, ואיתימא ר' יצחק נפחא:											■	◇	מ.
אי מה בכור נוטל פי שנים לאחר מיתת האב, אף האי נוטל פי שנים לאחר מיתת האב?													ז	◇	מ.
מידי, יקום על שם אביו כתיב? יקום על שם אחיו כתיב, ולא על שם אביו.													!	◇	מ.
אימא: היכא דליכא אב דלשקול נחלה - תתקיים מצות יבום, היכא דאיכא אב [דלא] שקיל נחלה - לא תתקיים מצות יבום													ז	◇	מ.
מידי יבום בנחלה תלה רחמנא? יבומי מיבמי, ואי איכא נחלה - שקולי, ואי לא - לא שקיל.													!	◇	מ.
יתב ר' חנינא קרא קמיה דר' ינאי, ויתב וקאמר: הלכה כר' יהודה		[ר' חנינא קרא קמיה דר' ינאי]											■	◇	מ.
פוק קרי קרייך לברא, אין הלכה כר' יהודה.		א"ל: [ר' ינאי]											■	◇	מ.
תני תנא קמיה דרב נחמן: אין הלכה כר' יהודה		[תנא]											■	◇	מ.
אלא כמאן? כרבנן, פשיטא, יחיד ורבים הלכה כרבים		א"ל: [רב נחמן]											ז	◇	מ.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

מקרא-key:		Talmud Navigator											
יבמות-החולץ ליבמתו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אסמייה?	א"ל: [תנא]												מ:
א"ל: לא, את הלכה אתניך, ומוקשה הוא דאקשי לך, ואפכת, ולמאי דאפכת - שפיר אפכת.	א"ל: [רב נחמן]												מ:
החולץ ליבמתו - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו													מ:
הוא אסור באמה ובאם אביה, ובבתה ובבת בתה ובבת בנה, ובאחותה בזמן שהיא קיימת, והאחין מותרין והיא אסורה באביו ובאבי אביו, ובבנו ובבן בנו, באחיו ובבן אחיו.													מ:
מותר אדם בקרובת צרת חלוצתו, ואסור בצרת קרובת חלוצתו.													מ:
גזרו שניות בחלוצה או לא? בערוה דאורייתא גזרו בהו רבנן שניות, בחלוצה לא גזרו רבנן שניות, או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:												מ:
הוא אסור באמה ובאם אמה	ת"ש:												מ:
ואילו אם אם אמה לא קתני.													מ:
דלמא היינו טעמא דלא תני, משום דקבעי למיתני סיפא והאחין מותרין, ואי תנא אם אם אמה, ה"א האחין מותרין דוקא באם אם אמה, אבל באם אמה ובאמה לא.													מ:
וליתני אם אם אמה, וליתני האחין מותרין בכולן													מ:
קשיא.													מ:
היא אסורה באביו ובאבי אביו	ת"ש:												מ:
קתני מיהא אבי אביו, מאי לאו משום חולץ, דהויא לה כלת בנו.													מ:
לא, משום מיתנא, דהויא לה כלת בנו.													מ:
ובבן בנו	ת"ש:												מ:
מאי לאו משום חולץ, דהויא לה (משום) אשת אבי אביו.													מ:
לא, משום מיתנא, והויא לה אשת אחי אבי אביו.													מ:
הא אמיר מכשר באשת אחי אבי אבין	[אמיר]												מ:
אמיר מוקי לה בבר ברא דסבא.													מ:
אי הכי, היינו אחיו ובן אחין													מ:
תנא אחיו מן האב, וקתני אחיו מן האם.													מ:
ארבע מדברי תורה, וארבע מדברי סופרים אב ובנו, אחיו ובן אחיו - מדברי תורה, אבי אביו ואבי אמו, בן בנו ובן בתו - מד"ס	ת"ש, דתני ר' חייא:												מ:
קתני מיהא אבי אביו, מאי לאו משום חולץ, והויא לה כלת בנו.													מ:
לא, משום מיתנא, דהויא לה כלת בנו.													מ:
אבי אמו	ת"ש:												מ:
מאי לאו משום חולץ, דהויא לה כלת בתו.													מ:
לא, משום מיתנא, דהויא לה כלת בתו.													מ:
ובן בנו	ת"ש:												מ:
מאי לאו משום חולץ, דהויא לה אשת אבי אביו.													מ:
לא, משום מיתנא, דהויא לה אשת אחי אבי אביו.													מ:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

מקרא-key:

יבמות-החולץ ליבמתו	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא אמירא מכשיר באשת אחי אבי אבין												◇	מ:
אמירא מוקים לה משום חולץ, וקסבר: גזרו שניות בחלוצה.												◇	מ:
ובבן בתו		ת"ש:										◇	מ:
מאי לאו משום חולץ, דהויא לה אשת אבי אמו.												◇	מ:
לא, משום מיתנא, דהויא לה אשת אחי אבי אמו.												◇	מ:
והא גבי שניות דערוה לא גזרן												◇	מ:
אלא לאו משום חולץ, ושמע מינה: גזרו שניות בחלוצה, שמע מינה.												◇	מ:
מותר אדם וכו'.												■	מ:
הבא על צרת חלוצה - הולד ממזל מאי טעמא? באיסורה קיימא.		רב טובי בר קיסנא אמר שמואל:										◇	מ:
מותר אדם בקרובת צרת חלוצתו		רב יוסף, אף אנן נמי תנינא										◇	מ:
אי אמרת בשלמא צרה אבראי, משום הכי מותר באחותה, אלא אי אמרת צרה כחלוצה דמיא, אמאי מותר?												■	מ:
לימא תיהוי תיובתא דרבי יוחנן												◇	מ:
בין הוא בין אחין, אין חייבין לא על החלוצה כרת ולא על צרתה כרת		דאמר: [ר' יוחנן]										◇	מ:
ותסברא אחות חלוצה דאורייתא?		אמר לך רבי יוחנן:										!	מ:
אחות גרושה - מדברי תורה, אחות חלוצה - מדברי סופרים.		והאמר ר"ל: כאן שנה רבי:										◇	מ:
מאי שנא האי, ומאי שנא האי?												◇	מ:
הך דאזלא בהדה לבי דינא - גזרו בהו רבנן, האי דלא אזלא בהדה לבי דינא - לא גזרו בהו רבנן.												!	מא.